

POSTANOWIENIE

30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

na posiedzeniu niejawnym 30 lipca 2025 r. w Warszawie
w sprawie ze skargi kasacyjnej Bank w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 15 stycznia 2024 r., I ACa 1737/23,
na skutek wniosku powodów o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z 27 lutego 2025 r.

**oddala wniosek o uzupełnienie postanowienia Sądu
Najwyższego z 27 lutego 2025 r.**

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z 27 marca 2025 r. pełnomocnik powodów wnosił o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 27 lutego 2025 r. w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

W przedmiotowej sprawie, pełnomocnik powodów nie złożył odpowiedzi na skargę kasacyjną w terminie (odpis skargi kasacyjnej został doręczony powodowi 7 maja 2024 r., k. 601, natomiast powódce - 21 października 2024 r. (k. 183). Pismo zatytułowane „Odpowiedź na skargę kasacyjną” pełnomocnik powodów wniósł w dniu 6 listopada 2024 r., a zatem już po upływie ustawowego terminu przewidzianego dla tej czynności.

Przypomnieć należy, że strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Wyżej wskazane pismo procesowe pełnomocnika powodów nie może być potraktowane jako odpowiedź na skargę kasacyjną. Tym samym wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, który jest w tym przypadku nierozdzielnie związany ze złożeniem odpowiedzi na skargę kasacyjną, nie mógł być brany pod uwagę. Pogląd ten znajduje potwierdzenie we wcześniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wskazano w nim, że nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (wyrok SN z 2 marca 2010 r., II PK 241/09).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

M.L.

[r.g.]